

A csepeli gyülekezetből

2009 júliusától – *Husza Csaba* testvér távozását követően – kérésünkre *Újvári Ferenc* testvér vállalta a gyülekezet vezetését ügyintéző lelkipásztorként. József utcai szolgálata mellett havonta általában egy vasárnapi istentiszteleten szolgált gyülekezetünkben, illetve szükség szerint vezetőségi és gyülekezeti tanácskozásokat vezetett. Szeretettel, tanácsaival támogatta útkeresésünket. Az ifjúsági munkát és az igei szolgálatokat *Horváth Roland* teológiai hallgató testvér segítette. Gyakran hívtunk vendég igehirdetőket, előadókat. Fő feladatunknak a lelkipásztorhívás előkészítését tekintettük, miközben a gyülekezet felkészült a régóta esedékes vezetőségváltásra is, amit az ősz során egységben elvégzett. Az új vezetőség és a különböző szolgálati területek felelősei lelkesen láttak munkához.

Februárban Urunk vezetésére figyelve a gyülekezet nagy egységben hívta meg lelkipásztorának *Sinkovics Sándor* orgoványi lelkipásztort, aki azt júniusi költözéssel elvállalta. Az időt a lelkipásztorlakás teljes felújítására is

felhasználtuk. Az első félévben *Sinkovics* testvér havonta egy vasárnapot töltött a csepeli gyülekezetben.

A beiktatás ünnepélyes pillanata 2010. június 20-án érkezett el. A szószéki Bibliát és ezzel együtt a szolgálatot *Husza Csaba* Nap utcai lelkipásztor testvér adta át. A sok vendég szinte kiszorította a helyi gyülekezetet, de a kisterem nyitott ajtajából és az énekkar felől így is hangosan zúgott *Meláth Attila* egyházkerületi elnök testvér kérdésére az „igen, vállaljuk” elkötelező, együttműködést vállaló fogadalom.

(folytatás a következő oldalon)

Lelkipásztor-konferencia

November 22–24. között Országos Lelkipásztor-konferenciára kerül sor Budapesten a Wesselényi utcai baptista imaházban. A továbbképzés, a közösségépítés és közös ügyeink megbeszélése egyaránt helyet kap a programokban a három nap során. Azon teológiai intézmények részéről, akikkel a Baptista Teológiai Akadémia az elmúlt időben együttműködési megállapodást kötött, egy-egy előadó lesz a találkozó ven-

dége. Így a konferencián szolgál majd *Kónya Sándor* (a WOL – Élet Szava Bibliaiskola igazgatója), *John Turner* teológiai tanár (TCM – Ausztria, Heiligenkreuz), *dr. Fekete Károly* (a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora), *Szászfalvi László* államtitkár is vendége lesz a rendezvénynek. Imádkozunk közösségünk lelkipásztoraiért, hogy a konferencia jól szolgálja a kitűzött célokat!

Élet és halál kérdése, hogy az ember húsz és harminc közt mit olvas. Ezt nekem is megmondták, mikor húszéves lettem, de én sem hittem el.

Örkény István

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

...kérünk titeket, és intiunk az Úr Jézus nevében, hogy amint tőlünk tanultátok, hogyan kell Istennek tetsző módon élnetek – s amint éltek is –, ebben jussatok még előbbre! (1Thessz 4,1)

A HÉT KÉRDÉSE

Mi számomra a keresztyénség: gyülekezeti tagság, emberi közeg, vagy megeléendő, Istentől kapott hitelteli és erkölcsi feladat? Teszek-e erőfeszítést ennek a feladatnak az egyre mélyebb értésére és megvalósítására a mindennapokban? (*Kotmájer Mihály* – *Dömsöd*)

A HÉT GYAKORLATA

Válassz ki egy dolgot, ami tetszik Istennek, és mindennap gyakorold a héten!

A HÉT IMÁJA

Segíts, Atyám, megtanulni azt, amit már megértettem! Ámen

Ünnepi konferencia teológiánkon

A BTA Magyar Tudomány Ünnepe Konferenciát tart november 26-án, pénteken 11 órától a Baptista Teológiai Akadémia épületében. *Dr. Almási Tibor* rektori köszöntője után intézményünk oktatóinak következő előadásaira kerül sor:

Ki is az „az egyáltalán nem irgalmas samaritánus”? – *dr. Veres Sándor* CSC; Mózes és Áron alakjai a posztbiblikus zsidó irodalomban – *dr. Szécsi József*; Enos nemzedéke avagy a hanyatlás eszméje a rabbinikus irodalomban – *Lórik Levente*; Isten dicsőítése az Újszövetség idején – *Várady Endre*; A magyar baptista vallásosság rétegei – *László Gábor*; A pentatónia mint az egyetemes zene alkotóeleme – *Almási Kornél*; A multikulturális és kultúraazonos pedagógiai koncepciók bibliai reflexiója – *Urbán Gedeon*

Borbás Sándor- és Gerzsenyi Albert- emlékünnap Nagydoboson

2010. október 30-án a nagydobosi gyülekezet megemlékezett két, már Istennél lakozó missziómunkásáról.

Az előző lelkipásztor, *Cserés Attila* testvér idejében *Újfalusi Zoltán* akkori előjáró testvér által vetődött fel az emlékünnap gondolata, amely most valósult meg a *Borbás és Gerzsenyi* rokonság részleges részvételével.

Borbás Sándor parasztproféta és *Gerzsenyi Albert* lelkipásztor sírjait a nagydobosi testvérek megszépítették, valamint a *Jóni János* és *Jóni Antal* testvérek által készített faragott kopjafával kiegészítették.

Borbás testvér (1883–1966), a falu szülöttje és a nyírségi, beregi misszió sok helyen szolgáló munkása életéről *Révész Árpád* lelkipásztor testvér írt szakdolgozatot 1974-ben, amely dolgot örömmel forgattuk e napokban.

Gerzsenyi Albert (1900–1970) Pátróhán született, megtérése és tanulmányai után Záhonyban, vagyis itt közelben volt az első szolgálati helye. Majd a gyulai és noszvaji körzetekben végzett szolgálata után, nyugdíjaskorában rokongondozás kapcsán Nagydobosra költözése révén volt a misszió munkás résztvevője.

Ezen a délutánon igei megnyitó gondolatok után mindkét sírnál megemlékeztünk az elhunytak szolgálatáról a rokonságból származók közül egy-egy rokon segítségével.

Borbás testvér sírjánál *id. Vadon Sándor* előjáró testvér, *Gerzsenyi* testvér sírjánál pedig fia, *Gerzsenyi Sándor* lelkipásztor testvér adott rövid ismertetést. Életükért, szolgálatukért történő hálaadás és éneklések után az imaházban folytattuk az emlékünnapot.

Az istentiszteleten először *Gerzsenyi Sándor* testvér emlékezett meg édesapjáról, annak nagydobosi életéből a Fil 3,17-ből jövő üzenetet tolmácsolva. Átadta édesapja egykori Bibliáját a Budaörsről itt lévő öccsének, *dr. Gerzsenyi Albertnek*, aki családjával együtt részt vett az ünnepélyen.

Iff. Vadon Sándor velencei lelkipásztor a 2Kir 13,20–21 igéjéből kiin-

(folytatás a következő oldalon)

A csepeli gyülekezetből – Folytatás a címloldalról

Hodgyai Réka, Schönek Barnabás, Sinkovicz Sándor lelkipásztor, Orosz László, Vörös Eszter

Következő nagy örömnepünk szeptember 26-án volt, amikor négy testvérünk vallotta meg hitét, és követte Jézus Krisztus példáját a bemelegítésben.

Bizonyságtételek

Hodgyai Réka: Sokat hallottam Istentől, de nem foglalkoztam vele. Barátaim rossz irányba vittek, olyan akartam lenni, mint ők. Egy alkalommal hallottam egy hitetlen férfi csodálatos megmentéséről, ez elgondolkodtatott: Isten milyen nagyon szeret engem, hogyan gondoskodik rólam. Mintegy pofonként ért ez. Sírtam a bűneim miatt, és örültem, hogy megtaláltam, amit kerestem.

Schönek Barnabás: Kicsikoromtól a gyülekezetbe jártam, de elhatároztam, majd elmegyek, ha lehet. Egy nyári este elgondolkoztam az életemről: sok rossz döntést hoztam, boldogtalan voltam. Mindent magam akartam megoldani. Elhatároztam, hogy elfordulok bűneimtől, megbánva azokat. Kész vagyok bemelegkezni, de tudom, hogy még sokat kell változnom.

Orosz László: Már nem érzem magam bűnösnek. A megtérés a bűntől való elfordulás. Van új és örök életem. Megszabadultam a cigarettától.

Felesége, Alexandra bizonyságtétele: Örülök, hogy megtért, régóta imádkoztam ezért. Mikor a betegség érte, megijedt, elkezdett azon gondolkodni, hová kerül. Megtért, bocsánatot kért Istentől. Sokat olvassa az Igét, nagyon megszerette az Újszövetséget. Akarja a bemelegítést. Imádkozik, vágyik a gyülekezetbe.

Vörös Eszter: Éreztem, hogy nagy szükségem van Istenre, mert a magam erejéből semmire nem leszek képes. Nagyon bűnös vagyok, és mekkora kegyelem, hogy Jézus meghalt érttem. Osztálytársaimnak bizonyságot tettem hitemről.

A nyár elején két kisgyermeket mutattunk be az Úrnak és a gyülekezetnek. *Storozinszki Sém* és *Kocsis Máté Balázs* egyaránt az ötödik kis jövővény családjukban.

Augusztusban angoltábort szerveztünk kanadai testvérek vezetésével. Közel 70 résztvevő – gyerekek, fiatalok, felnőttek – hallotta napról napra az evangéliumot az angol nyelv közvetítésével.

Október 20-án, hálaadónapunkon a gyülekezet és pásztora csordultig telt szívvel köszönte meg Istenünk szeretetét, felsorolhatatlan ajándékait.

Mucsi Gyula

Budapesti egyházkerületi gyűlés

November 27-én, szombaton 10 órára szeretettel hívjuk az Újpesti Baptista Imaházba a Budapesti Baptista Egyházkerület küldötteit, gyülekezeti munkásait az éves beszámoló kerületi gyűlésre, valamint konferenciára. A beszámoló gyűlést követően, 11.30-tól minden érdeklődőt várunk hitmélyítő konferenciára az „Isten országa vagy szövetség?” gondolatkörében. A témában gondolatindító előadást tart a szentírási alapokról *Lórik Levente* (lelkipásztor, főiskolai adjunktus), a gyakorlati tapasztalatokról *Meláth Attila* (kerületi elnök) váci lelkipásztor szól, majd *Horváth Zsolt* (a felsőpesti gyülekezet presbitere), a kerületi tanács tagja hozzászólásával kezdünk fórumbeszélgetést. A konferencián való részvétel ingyenes, a BBEK tevékenységének támogatására adományokat elfogadunk.

Meláth Attila BBEK-elnök
Ujvári Ferenc BBEK-titkár

Cipősdoboz-akció 2010

2009-ben a Baptista Szeretetszolgálat cipősdoboz-akciójában 20 300 cipősdoboz-ajándékot gyűjtött össze és osztott szét karácsonyig a rászoruló gyerekek között. Az elmúlt évben országsszerte közel száz gyűjtőponton várták az önkéntesek az ajándékokat, majd válogatták, szállították a dobozokat, hogy végül eljuthassanak a címzetekhez, a gyerekekhez. Nem mindig egyszerű a hideg gyűjtőpontokon állni vagy órákon át hordani, rakodni a dobozokat, de nagyszerű érzés látni az örömet a gyermekarcokon, amikor felemelik a díszes doboz tetejét, s előkerülnek onnan a szeretet kincsei. Tavaly például *Böjte Csaba* árváinak küldhettünk 2500 ajándékdobozt Erdélybe. Debrecenben több mint 500 Hajdú-Bihar megyei állami gondozott és nevelőszülőknél élő gyermek, Budapesten a Duna Palotában 600 rászoruló gyermek vehette át cipősdoboz-ajándékát egy különleges karácsonyi ünnepség keretében. Ilyenkor a média is gyakran tudósít az akcióról, s hiszszük, hogy ezek a megjelenések is erősítik a baptista közösségről – a helyi gyülekezetéről – alkotott pozitív társadalmi véleményt.

„Megtörtént az a hihetetlen eset, hogy viszontláttam a dobozomat! Ugyanis láttam a vasárnapi Naplóban a riportot, amiben benne volt a cipősdoboz-akció, és az ózdi óvodában, amikor odaadták a gyerekeknek a dobozokat, akkor láttam azt a dobozt az egyik kisfiúnál, amit én állítottam össze, és ez hihetetlen élmény volt! Remélem, még sokan vannak így vele...” – osztotta meg örömet tavaly egy ismeretlen adományozó.

A szeretetszolgálat idén is elindította már a cipősdoboz-akciót, mely ebben az évben különösen mozgalmasnak ígérkezik. Az akció az ország összes Cora áruházában tartott újjáték-gyűjtéssel kezdődött, melyben

számtalan hívő testvérünk segítségünkre volt önkéntes munkájával. Az ország valamennyi Cora áruházában működik a Baptista Szeretetszolgálatnak olyan gyűjtőpontja, ahol várjuk a cipősdoboz-ajándékokat és játékdobozokat.

Az akció beindítása mellett nem feledkeztünk el az iszapkatasztrófa és az árvíz legifjabb károsultjairól sem. November 5-én, pénteken a Baptista Szeretetszolgálat szervezésében kétszázötven árvíz- és vörösiszap-károsult gyermek látogatott Nagykárosonyba, hogy részt vegyen a Mikulásfesztivál ideji megnyitóján.

Az árvíz-károsult gyerekek Felsőzsolcáról, Hernádszentandrásról, Abaújszántóról, Vilmányból, Sellyéről, Vajszlóról, az iszapkárosultak pedig Kolontárról és Devecseréről érkeztek Nagykárosonyba. A gyerekek egész napos programsorozaton vehettek részt, melynek része volt egy kétórás előadás, játszóház-látogatás, szalmalabirintus, manókiállítás. Minden gyerek személyesen találkozott a magyar Mikulással, aki megajándékozta őt egy mikuláscsomaggal.

A cipősdoboz-akció országosan december 1-jétől 20-ig tart, és a fővárosban, valamint vidéken is számos gyülekezetben, művelődési házban és lelkes testvéreknél lehet leadni a cipősdobozba csomagolt ajándékokat. A gyűjtőpontokról és magáról az akcióról bővebb információ a www.ciposdoboz.hu weboldalon található, innen tölthető le az akció plakátja, szórólapja is.

Budapesti gyűjtőpontjainkra nagy szeretettel várjuk az önkéntesek jelentkezését! Nagyon sok a munka, s minden segítő kézre szükség van a decemberi időszakban. Jelentkezni lehet a ciposdoboz@baptistasegely.hu oldalon vagy a 30/4444-820-as cipősdoboz infótelefonon keresztül.

Kalla Tímea és Révész Szilvia

(folytatás az előző oldalról)

dulva hirdette az ige és Borbás testvér életének ma is megszívlelendő tényeit, üzeneteit.

Az ünnep előtti napokban a *Haklik Gyula* testvér által gyülekeztünknek ajándékozott elektromos zongora kíséretével az ifjúság örömmel szolgált énekekkel és szavalaatokkal, amelyek között az ünnepelt elődöket még ismerő kortársként bizonyosságot tett *Hanyu József* is, emlékezve a régi idők nagy tanúira.

Az ünneplő gyülekezetet köszöntötte *dr. Pálfi László* alpolgármester, majd *Bacsó Gábor* szamoszegi és körzeti presbiter summázta az elhangzott üzeneteket, és imádságba vezette a hallgatókat.

Az alkalom istentiszteleti megvalósulásában segítségül volt *Katona László* nagyvarsányi lelkipásztor is.

A szeretetvendégség az étkezés mellett inkább a hosszas beszélgetés alkalma volt a vendégek részéről, akik örömeiket fejezték ki a megemlékezésre vonatkozóan.

Nem halottakat ünnepeltünk – mert mint ahogy hangzott ifj Vadon Sándor testvér ajkáról: „Istennek nincsenek halottjai”, hanem olyanokat, akik már Istennél lakoznak.

Katona László

Sportmissziós találkozó

Tedd a sportot a misszióddá, mert Isten a sporton keresztül is megváltoztathat életeket!

November 26-án, pénteken 18-21-ig és 27-én, szombaton 9-16-ig a szabadkeresztyén imaházban (1145 Budapest, Szugló utca 57.) rendezik azt a találkozót, melyet az Aliansz Sporthálózat szervez az International Sport Coalition képviselőivel, akik szeretnék megismerni, mi történik Magyarországon a sportmisszióban. Ezen túl szívesen segítik az érdeklődőket egy stratégiai elképzelés kialakításában és a szükséges források megteremtésében. Szó lesz arról, hogyan indíthatunk, tarthatunk fenn és fejleszthetünk a gyülekezeinkben sportszolgálatot. Hogyan használhatjuk a sportot az evangelizációnkban, és miként csatlakozhatunk a hasonló témában működő nemzetközi szolgálatok vérkeringésébe. Az étkezésről mindenki maga gondoskodik! Kapcsolat/regisztráció vagy további információ: *Lingenhoel Terry* (terry@h.om.org, +36-20-886-1122).

Könyv

Tini4

Sok várakozás után megjelent a kistiniket tanító könyvsorozatunk következő része, melynek címe: Tini4, Keresztény növekedés. Ízelítő a tartalomról: Nehézségek, A problémák kezelése, Kisértés, Szenvedélyek, Tisztetség, Bizonyoságtétel, Segítségünk másokat fejlődni...

Ára: 2000 Ft.

Új BMA-kiadványok

Megjelent Bayer György újabb könyve *Célba vezető impulzusok* címmel.

209 oldal. Kapható a kiadónál és az egyházi könyvesboltokban.

Richard Schutty *Megajándékozott vagy?* című könyve segít eligazodni a karizmák dolgában. Tesztet is tartalmaz.

Keresztény könyvvásár

December 3-4-ig (péntek és szombat) a Lónyay utcai református gimnáziumban (1092 Budapest, Kinizsi u. 1-7. – a Lónyay és a Kinizsi utca sarkán). Nyitva tartás pénteken 14-20-ig, szombaton 9-16 óráig.

Írók könyvekről

Minden jó könyv egy-egy tanítója a nemzetnek. (Gárdonyi Géza)

A könyvek olyanok, mint a tükrök: mindenki azt látja bennük, amit a lelkében hordoz. (Carlos Ruiz Zafón)

Anabaptista múzeum nyílt Ausztriában

Az alsó-ausztriai Niedersulz közösségben részben osztrák, másrészt texasi tudósok segítségével a századok óta ismeretlen anabaptista hívők házeit újraépítve skanzen nyitottak, amit ízlésesen és szakszerűen rendeztek be. A felújított épületek olyanok, amilyenekben egykori építőik laktak, a tetőfedésük kivételével.

A bemutatás rendkívül komplex. Az egykori hutteri testvérek egyik háza öt helyiségből állt. Szolgálja a teológiai és történelmi ismertetést a „keresztelők mozgalmáról” egész Európában, kiemelve az ausztriai helyszíneket. Ezenkívül baromfiudvar, pince és istálló volt az udvar túlsó szélén. A bejáratnál bemutatják a malomkövet, amit a mártír Hubmaier után Bécsben érdeklődő feleségének nyakára kötöttek, hogy fulladjon a Dunába. A helyiségek egyikében láthatók a habán ipari termékek (az edények másolatai, szerszámok, ruházat, csizma, cipő). A régi házakban az Amerikában élő mai hutteri testvérek otthonát, életkörülményeit szintén megláthatjuk. A nagyszerű prezentáció mellett a rendezők összegyűjtik a „keresztelők” sajátos szókincsét, és közlik a szavak mai német megfelelőjét.

Az anabaptisták egész Európában elterjedtek. Ausztriával szomszédos területeken negyvenezres létszámú településük volt Morvaországban. Sokan költöztek a mai Szlovákiába. A szerző jelzi, bár nem részletezi, hogy élt hasonló közösség a hódoltsági Magyarországon, Erdélyben, Ukrajna déli részén, egészen az Azovi-tengerig. A „harmadik reformációnak” voltak követői Hollandiában, Svájcban és a mai Olaszország északi részén.

Egy soha nem látott gót betűs felirat hirdeti:

*Itt éltek az utcáinkban,
de kiűzték és csoportokba
terelve elégették őket.
Mégis elterjedtek sokfelé
egész Ausztriában.*

*Nyomukat megtaláljuk
öt évszázadon át
a történelemben,
és az alsó-ausztriai rétektől
az amerikai préríig.*

A hutteri telepeket a világ különböző tájain nem egyformán sújtották a történelmi viharok, de a felsőbbiség felekezeti intoleranciájától mindegyik szenvedtek. A vallásháborúk évszázadában római katolikus hatalmasságok elűzték a lutheránusokat, a kálvinistákat, másutt viszont nekik kellett hasonló zaklatást elszenvedniük. Tízszáz tömegeket űzték el otthonaikból, családi körülből, mivel a meghasonlás olykor a családban is áthághatatlan kőfalakat emelt. A közeledő tél viszontagsága sem gátolta meg a „tisztoztató” akciókban a hatóságokat. Ezrével hullottak az áldozatok a havas hegyi utakon vagy a tengereken. Az uralko-

dók saját alattvalóikat gályarabságra adták el a törököknek. Nemcsak a hazánkban jól ismert kálvinista prédikátoroknak volt ez a sorsuk, az anabaptisták közül is kerültek a rab-szolgapiacra igen sokan. A hutteri testvérek viszont bármilyen üldözéssel megosztották otthonaikat.

A múzeum bemutatja a prédikációs gyűjteményeiket, igemagyarázataikat, történelmi köteteiket és énekeskönyveiket. Bár az ellenreformáció lángot vetett a legtöbbjére, el-falazott rejtékhelyen bántatlanul maradtak meg az irataik. Most Kanadában és az Egyesült Államokban újra kinyomtatják a régi könyveket, és tartalmukat megtanítják saját iskoláikban a gyermekeikkel.

Az intoleráns keresztény népek házak mellett jogos örökösök, bár nem lebecsülhető kisebbségként élnek a mai utódoknak számító szabadegyházi közösségek. Ezeket is pontosan bemutatják az osztrák történettudósok. A cseh és a szlovák államhatárok közelében fekvő alsó-ausztriai anabaptista múzeumot a magyar utazóknak is feltétlenül szíves figyelmükbe ajánlhatjuk.

Szebeni Olivér

Kíváncsiak

Gyermekek oldala

Összeállították:

a Kegyelem Alapítvány munkatársai

Isten csodálatos teremtményei – Festékgyár az erdőben

Van-e szebb látvány, mint a sokszínű őszi erdő? A vörös, a narancs és a sárga színfoltok játéka csodálatos hátteret ad az őszi tájnak.

Hogy ősszel miért változtatják meg színüket a levelek? Különös, de ezek a színek, melyek ősszel gyönyörködtetnek bennünket, már tavasszal és nyáron is megvannak a levélben, csak akkor még nem láthatjuk őket, mert a klorofill (más néven levélzöld) minden szint betakar.

Ezt a klorofillt nyáron a sok napsütés állítja elő a levelekben. Október közepétől kezdve viszont a nap egyre kevesebbet süt, és ez jelt ad a levélnek. Szárának végén vastag parafa sejtzáróréteg képződik, és így alig néhány nap alatt elsápad a zöld szín. Majd enyhe szellő mozgatja meg a fák ágait, ezért a levelek lehullanak. A levél szára ott törik el, ahol a rövidülő napokon a kicsiny parafa gyűrű képződött.

A teremtmő Isten, aki eltervezte, hogy a fák és bokrok megváltoztathassák ruhájuk színét, a te életedet is megújíthatja és megváltoztathatja! A Biblia ezt így mondja: „Ha valaki Krisztus-

ban van, új teremtés az. A régiek elmúltak, íme, újjá lett minden”.

Elmúlás

Egyszer véget ér a lázas ifjúság... szól egy dal, és ennek az igazságával mindenki egyetért. De számomra azt sugallja, mintha ezzel véget érne az élet is. Korunk embere sokszor így gondolkodik a halálról, a végső elmúlásról is: meghalunk, kész, vége, nincs tovább.

De mi, keresztyének jól tudjuk és hisszük, hogy az ÉLET – így, csupa nagybetűvel – ennél jóval többet ígér, hisz ez a mi Istenünk ígérete. Elhívta minden szeretett teremtményét a teljes életre, Vele. Ez az élet a halálnál tovább tart, és nemcsak erre a földi létre korlátozódik, hiszen a mi Urunk vár bennünket másik otthonunkba, a mennyországba!

Megérdemeljük? Nem. Kérdemelhettük? Nem. Jézus tesz érdemessé a földi és a mennybéli életre egyaránt.

Hogyan éled napjaidat? Mivel töltöd idődet? Mit tartasz fontosnak, értékesnek? Hol vannak a kincseid?

Nem tudod a választ? Isten tudja, mi az igazi Élet, mi az igazi érték, és oda akarja adni neked! Legyen igaz életed perceire egy másik ének szava: „Minden új nap Veled kezdődik el, megtöltöd szívem kincseiddel”.

Olvasó gyermeket!

Egy gyermek egyedül a könyvével valahol bent a lélek titkos szobáiban saját képeket alkot, amelyek minden mást felülmúlnak. Ezekre a képekre az embereknek szükségük van. Azon a napon, amikor a gyerekek fantáziája többé már nem tudja megalkotni őket, az emberiség szegény lesz. Minden nagy dolog, ami a világban történt, először egy ember fantáziájában történt, és hogy a holnap világa hogyan fog kinézni, nagyrészt annak a képzelőerőnek a mértékétől függ, amit azok birtokolnak, akik éppen

most tanulnak meg olvasni. Ezért van szüksége a gyerekeknek könyvekre. (Astrid Lindgren)

Nagyon jó azoknak, akik látják, amit olvasnak. Persze a film is jó, csak éppen nem a te szereplőd játszik benne, hanem amilyet a rendező gondol. A könyvben az a legjobb, hogy te vagy a rendező. (Kálnay Adél)

Hiszem, hogy amikor valaki könyvet olvas, a fejében megszületik a saját filmje, arcot teremt a szereplőnek, megrendezi a jeleneteket, hallja a hangokat, érzi a szagokat. (Paulo Coelho)

Kedves Naplóm!

Az utóbbi időben elég sok minden történt velem, jó és rossz dolgok egyaránt. Próbáltam mindig csak a jó dolgokra koncentrálni és a rosszakat hanyagolni, de nem dughattam a fejemet a homokba: két hete találkoztam egy nénivel, aki halálos beteg.

Először nem nagyon mertem beszélgetni vele, mert nem tudtam, hogy lehet biztatót mondani egy ilyen helyzetben levőnek, de ő nagyon nyitott volt, és bármilyen furcsa is, boldog. Mégis, a beszélgetésünk után rosszul éreztem magam, és dühös voltam Istenre, hogy az ilyen kedves embereket nem óvja meg a betegségetől!

Azután beszélgettem anyával, és ő megkérdezte, hogy mi lenne, ha még egyszer elmennék ehhez a nénihez. Hááát, őszintén szólva először kicsit húztam a számat, de aztán mégis belementem. És innentől kezdve minden nap bejárok hozzá a kórházba! A néni olyan nyugodt, és látom rajta, hogy mennyire örül nekem! Először mindig rólam beszélgettünk, megkérdezi, hogy milyen a sulis, hogy megy az úszás, mintha a nagymamám lenne. Nagyon megszerettem.

De egészen tegnapig nem értettem, hogy lehet ilyen békés, mikor már csak napjai vannak itt a földön. Tegnap aztán kifakadtam, és megkérdeztem tőle, mire ő nevetni kezdett és azt válaszolta, hogy ő tudja, hova megy, és fel van készülve rá. Nem akarja, hogy utolsó heteiben a nővérek egy bosszús, vén szipirtyót ismerjenek meg, szeretne az életével Istenről beszélni. Amikor ezt elmondta, épp bejött az egyik nővér, és láttam rajta, hogy nagyon tiszteli, sőt szereti ezt a nénit. Miután kiment a nővér, megkérdeztem a nénit, hogy tudott-e már bizonyosságot tenni neki, és azt felelte: „Igen, sőt már meg is hívtam a temetésemre”.

Szerintem ez az igazi hit és bizalom Istenben.

Kriszti

Miért olvass?

Három válasz, és ha megérted őket, érdemes lesz olvasnod. Mert nem az a fontos, hogy sokat olvass, nem az, hogy mit, hanem hogy jól.

Olvasni nem azért érdemes, hogy „műveltek”, hanem hogy gazdagok legyünk, hogy egyetlen életünkben sok ezer életet leéljünk, és megtapasztaljuk, milyen a bukás, a hatalom, a magány, a diadal, a születés, a halál, a hazátlanság és a szerelem, hányféle hit, rögeszme, félelem mozgathat egy embert, hogy leleplezzük hazugságainkat, felfedezzük életünk értelmét, talán az Istent is. (Müller Péter)

Az olvasás az egyik leghatékonyabb formája a személyiségfejlesztésnek. Olvasás közben magadhoz beszélsz, és neki minden szavát elhiszed. Vele nem vitatkozol, és ebben a hatékony párbeszédben van alkalmad elgondolkozni az olvasottakon. Ezek a gondolatok, ezek a jegyzetek, észrevételek, az Aha!-érzések juttatnak el oda, ahová szeretnél menni. (Marie Clarence)

A könyv mindenkinek ugyanazt mondja, de nem mindenki tudja olvasni. Én is a könyvet vádoltam, ahelyett, hogy magamban kerestem volna a hibát. Nem értettem meg, hogy magamba kell mélyednem; ez az út vezet az igazsághoz, csak így találhatom meg minden titkok nyitját. Nem találtam ki, hogy lelkünk a nagy alkimista, aki aranyat csinál az olcsó ólomból; nem sejtettem, hogy minden szívben ott bugyog az örök ifjúság forrása. Igazam volt, amikor megéreztem, hogy ezek a könyvek nem ok nélkül maradtak nálam, nem ok nélkül akadtam rájuk az utolsó pillanatban. A megmenekülés, az élet, a boldogság, minden bennük volt. (Heltai Jenő)

A szövegértést már tanítják iskololás korban, de a jól olvasást magadnak kell megtanítanod.

Az eltékozolt és a tisztességgel használt talentum

Jó harminc éve lehetett, amikor a kalocsai Jurinovics Miklós Forradalmi Ezrednél töltöttem egyetem előtti katonai szolgálatomat, s ahol egy átdorbézolt éjszaka kapcsán tíz nap fogda volt a megérdemelt jutalmam. Ott aztán az egyik éjjelen a fapricszen forgolódva sehogy sem jött szememre az álom. Egyre az járt a fejemben, hogy nekem írnom kell, író leszek. Akkor érezhettem rá (a sivár fogdai körülmények között), hogy mi is lehet az a talentum, az a képesség, amelyet az Istentől használatra kaptam. Csak akkor én ezt még az Úrnak nem tudtam megköszönni. Sőt, azt sem tudtam, hogy ő biztosan létezik.

A pécsi közgázon megszerzett diploma átvétele után használni is kezdtem ezt a képességet. Sajnos nem az Úr, hanem a magam dicsőségére. A *Dunántúli Naplónál* először gazdasági újságíróként, majd az aktuális rovat vezetőjeként dolgoztam 1998-ig. Munkám során megfordultam a Parlamentben, miniszterek dolgozószobájában, lövések elől kúsztam-másztam Temesváron a romániai forradalom idején, és mene-

kültem a légítámadás elől a délszláv háborúban Valpovón. De mert nem hagytam, hogy csak Isten vezesse kezemet a munkában, rendszeresen küldtem fényképes tudósításokat a magyar naturistastrandokról, írtam egy Pécssett megalakult szexklubról, a bordélyházakról és minden szemétről, amelyről úgy gondoltam, hogy sokak kíváncsiságát kielégítheti. Aztán az életem oda jutott, ahova Isten nélkül juthat az ember. A teljes erkölcsi, egzisztenciális és anyagi összeomlásba. A csődöm legmélyén, amikor már az öngyilkosságon gondolkodtam, írtam egy fohászt „Istenem, ha vagy...” címmel.

Ma már tudom, hogy van! Rendeztem vele a kapcsolatomat. Áadtam neki az irányítást, áadtam neki az életemet. Tíz évem telt el a földi pokolban, de most új életet élve újra írhatok. Többek között nektek, keresztény fiatalok, például *Rausch Frigyes* bácsiról, akit – bár megélt több háborút – az Úr a hite miatt megtartott. Mint ahogy megtartott engem is végtelen kegyelme által. Mert terve volt velem.

Balog Nándor

A hite megtartotta

A normandiai partraszállás, az orosz fogság és 56 poklában

– Igen, hajnali négy óra volt, amikor 56-ban nagy robajjal megjelentek a páncélosok – kezdi visszaemlékezését pécsi otthonában az 1925-ös születésű, a nappaliban már két bottal is csak nehezen közlekedő *Rausch Frigyes*, akit éppen a városháza védelmére osztottak be azon az éjszakán. – Amikor belőtték a kaput, tudtam, hogy nincs értelme az ellenállásnak – mondja keserűen. – Tizenegy társam a légópincében aludt, nekem pedig egy első emeleti géppuskafészekből kellett volna egyedül védenem az épületet. Hogy egyértelmű legyen a megadásunk, a golyószórót kidobtam az ablakon, és rohanni kezdtem lefelé a többiekhez. Ahogy futottam a pince felé, kívülről láttak és lőttek rám. A becsapódó lövedékektől porzott, pattogzott a vakolat, csörömpöltek az üvegek.

– Ezt hogy lehetett ép bőrrel megúszni?

– 1945-től hat évet töltöttem orosz fogságban, kényszermunkán. Ez idő alatt elég jól megtanultam oroszul. Így aztán kiabálni kezdtem: Távárisi nye sztrilájtye! Távárisi nye sztriláj-

tye! Vagyis, hogy „Eltársak, ne lőjete!””. Egyikük aztán berohant az épületbe, és löni kezdte a följáratot. Ekkor értem le a légópincébe a többiekhez, akik a gépfegyverpogásra ébredtek fel. Aztán hallom ám, hogy az épületben lövöldöző katona románul káromkodik. Hát kiüvöltöttem a pincéből románul: „Te román

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

vagy?" Ő meg vissza: „Te tudsz románul?” Aztán folytatta: „Gyere ki tarkóra tett kézzel!” Közben megérkezett a többi orosz katona, elvették a fegyvereinket, majd az időközben másutt begyűjtött foglyok közé zártak bennünket. Ép bőrrel azért nem úsztam meg ezt a hajnalt, a kezemen ugyanis megsérültem, de már alig van nyoma.

A sors ironiája, hogy életének korábbi drámai alakulása jól jött Rausch Frigyesnek ezekben az órákban és az elkövetkező napokban. Korábban ugyanis, hazánk 1944-es német megszállásakor a 19 éves átai sváb bognárlegényt besorozták a német hadseregbe. Szerencséjére még nem volt kiképezve, így a normandiai partraszállás idején – ahova nem sokkal bevonulása után vezényelték – a lemeszárolt katonák (sebesültek és halottak) harctérről való kihozatala volt társaival együtt a feladata. Hívó emberként erre úgy emlékezik, hogy a Jóisten már ekkor óvta, vigyázta őt, ugyanis a feladata miatt tetőtől talpig véres volt a ruházata, s így őt is a sebesülteket szállító járműre tuszkolták, majd a hátszágban lévő kórházba szállították. Május 11-én, nem sokkal a keleti frontra vezénylése után esett orosz fogságba. Többszöri szökési kísérlete után végül újra elfogták és lett otthona Áta helyett rövid időre a romániai Focsáni, majd öt éven át a Szovjetunióban lévő Ivanovo és Voronyezs. A fogságban, az ott végzett kényszermunka körülményei között tanult meg picit románul, majd lényegesen jobb szinten oroszul.

– Miután látták, hogy jól beszélem az orosz, tolmásként alkalmaztak a debreceni szovjet vezérkarnál. A városházán velem lévő tucatnyi társamról azt hallottam, hogy kivítették őket a Szovjetunióba. Később nem tudtam már róluk semmit. Ám az én túlélésem is veszélybe került rövidesen. Jelen voltam akkor, amikor az orosz katonák a Debreceni Gyógyszergyár pénztárának tartalmát (az éppen ott tárolt fizetéseket) magukhoz vették és egymás között szétosztották. Aznap éjjel az orosz laktanyában aludtam, de éjjel vissza-

hívtak a főhadiszállásra. Az orosz tiszt, akinek tolmácsoltam, megtudta, hogy mint a pénz szétosztásának tanúját likvidálni akarnak. De mert megkedvelt engem ezekben a napokban, átvitt a magyar laktanyába, és értesemre adta, hogy mi várna rám.

– Én most innen elmegyek. Adok 20 percet. Mire visszajövök, szökjön meg! – mondta a megmentőm.

Az akkor 31 éves Rausch Frigyes újra megtapasztalhatta az Úr kegyelmét. (Baptista gyülekezetében alig több mint egy évvel korábban volt a bemerítése *Meláth József* lelkipásztor által.) Szökési kísérlete ezúttal sikerrel járt, és rövidesen hazakerült. Pokoljárása ugyan még nem ért teljesen véget, ugyanis hazaérkezése után arra akarták kényszeríteni, hogy ávós legyen. Fenygették, ha nem vállalja, könnyen visszakerülhet orosz fogságba. Jó ideig rendőri felügyelet alatt állt, de lassan azért rendeződött az élete. Előkerül munkakönyve is, ebből kiderül, hogy 1961-től végre önként végezhetett kedvére való munkát a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál. 1958-ban megnősült, később gyermekei születtek. Átáról 1969-ben költöztek Pécsre, ahol szép családi házat építettek. Sajnos azonban a rossz álmokat nem tudta sem a hadikórházakban, sem a fogolytáborokban, sem az átai otthonban felejtetni. Ezek az álmok ma is kísértik.

– Gyakran menekülök. Futok az életemért üldözőim elől. Aztán ha felébredek, hálát adok az Úrnak, aki megtartott, megóvott a legkegyetlenebb időkben is.

A kérdésre, hogy ilyen múlt után milyen állami elismerést kapott, Frigyes bácsi kissé keserűen mondja:

– A törvény szerint járó anyagi kárpótlást a fogságban, kényszermunkában töltött időre megkaptam. Erkölcsi elismerésben, kitüntetésben azonban sohasem részesültem. Csak az előterjesztésig jutottam el.

E küzdelmes életért, a hitben való megmaradásért valószínűleg a jutalom már az égiektől várható. Egy hívó embernek pedig ez a mennyi jutalom többet ér minden csillogó medallionnál.

Balog Nándor

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

PÉCS-BALATONSZEMES: **Sipos Jánosné (Heizer Julianna)** testvérünket Pécsen 2010. június 17-én kísérte utolsó földi útjára családja, a széles körű rokonság, a balatonszemesi és a pécsi gyülekezet. 89 éves korában érte a hazahívó szó. *Sipos János* lelkipásztorral 1944 februárjában kötött házasságot, akivel 61 éven át szolgáltak együtt. Jucika néni, bárhová is kerültek szolgálatra (Somogymegyes, Tab, Nagykáizsa-Böhönye, Balatonszemes), alázatos lelkületével mindig hű segítőtársa volt lelkipásztor férjének. Néhány éven keresztül a pécsi gyülekezet is megismerhette ezt a lelkületét, mindig mosolygós arcát, hisz köztünk éltek imádkozó szívvel *Sipos János* bácsi 2004. január 14-én bekövetkezett haláláig, amikor ő visszatért balatonszemesi kis házába. A gyászistentiszteleten *Gerzsenyi Sándor* nyugdíjas lelkipásztor tekintett vissza a múltba, kiemelve, hogy férje mellett mindig ott volt *Sipos néni* hűséges, alázatos feleségként, akinek békességes, élő reménység volt a szívében mindig, minden körülmények között. Megelégedett azzal az élettel, amit az Úr rendelt számára és számukra. A vigasztalás üzenetét *Pető Albert*, a balatonszemesi gyülekezet lelkipásztora hirdette az 1Thessz 5,9 alapján: „Mert az Úr nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által”.

A két gyülekezet énekkara együtt szolgált a temetési szertartáson testvéri szeretetünket kifejezve.

CSEPEL: Az Úrhoz költözött négy testvérünk: **Ször Imréné, Pogány Géza, Magyarosi Gézané és Nyári Pálné.**

H I R D E T É S E K

♦ **Albérlet** Pestszentimrén, nyugodt környezetben, jól felszerelt családi ház tetőterébe hölgy lakótársamat keresem. Költözhető november közepétől, 25 000 Ft + rezsifele. Érd.: 06/20-381-7975.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehirkok@baptist.hu • www.bekehirkok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 120 Ft

A chilei bányászok hitéről

Igor Bravo, a chilei mérnök, aki a felszíni mentési munkákat ellenőrző cég tulajdonosa, gyorsan felismerte, hogy a bennrekedteknek a testi szükségletei mellett a szellemi táplálékról is gondoskodni kell. „Segítenem kellett valamilyen módon” – mondta. Felhívta lelkipásztorát, és segítséget kért tőle. A lelkipásztor prédikációkat, bibliatanulmányokat és evangéliumi zenét tartalmazó adathordozókat adott. Bravo felkutatót 33 db kellően kisméretű Újszövetséget és két teljes Bibliát, hogy lejuttassa a bányászokhoz. A 33 bennrekedt bányászból hárman evangéliumi keresztyének voltak. Egyikük, José Henríquez, minden este bibliaórát tartott. Ennek hatására további két bányász jutott hitre. Bravo lelkigondozó segítséget is szervezett a családtagoknak, akik kitarítottak a „Camp Esperanza”-ban („Remény táborában”).

a www.joel-news.net nyomán
Bayer György

Minden bányász egy olyan pólót viselve jött ki a mentőkapszulából, aminek az elején az állt, hogy „Köszönöm, Uram!”. A póló hátulján ezek a szavak álltak: „Neki legyen dicsőség és tisztesség!” a 95. zsoltár 4. sorát idézve: „Kezében vannak a föld mélységei, és övei a hegyek csúcsai”.

A felszínre lépő negyedik bányász, Carlos Mamani, azonnal letérdelt, ahogy kijött a kapszulából, majd az égre mutatott, hálát adva Istennek, és ugyanígy tett Omar Reygadas, akinek egy Biblia is volt a kezében, a sisakjára pedig ez volt írva: „Isten él”.

Egy másik riport megjegyzi, hogy a 19 éves Jimmy Sanches még a bányában rekedve írt egy levelet, amit felküldtek a felszínre, ezzel a szöveggel: „Valójában 34-en vagyunk, mert Isten soha nem hagyott el minket itt lent”.

a CBN nyomán Szent Korona Rádió

Amikor az Úr Jézus ellátogatott a házamba II. rész

Anélkül hogy mondott volna valamit, átjárt a fölismerés: Mi mindent tehetnének ezek az én „biztonsági tartalékaim” az evangélium terjesztésében ezen a világon! Biztos voltam abban, hogy őt, miközben a földgömböt vizsgálta, nem annyira a földrajzi határok foglalkoztatták, sokkal inkább az emberi lelkek, akikért ő a Golgota keresztségét meghalt.

Fölpillantott és így szólt: „Hitben élsz te vajon?” Mindig azt gondoltam magamról, hogy igen. Nem vettem-e tevékenyen részt az Úr munkájában? Nem elégedtem-e meg nagyon szerény jövedelmemmel? Valami mentegőzészfélet kezdtem dadogni. De úgy látszott, semmi hatással sem volt ez rá. Megkérdezte: „Egyáltalán mi különbözik az életed egy mai átlagos üzletemberétől? Mindannyian félretesztek valamit a nehezebb időkre. Mindannyian anyagi dolgoktól függök. Mi az az egyetlen pont, amelyben különbözik az életek? Nem mindketten látásban éltek-e, és nem hitben?”

Ha ő ilyen szempont szerint vizsgálta a dolgokat, mindenesetre el kellett ismernem, hogy igaza van. Nagy megrázkódtatás volt a számomra az, hogy be kellett látnom – legalábbis ebben a vonatkozásban –, az életem egyáltalán nem más, mint a meg nem tért ismerőseimé.

Az íróasztal fölött lógtak a bizonyítványaim. Keményen megdolgoztam értük és a diplomákért, amelyek mellettük függtek a falon. Milyen büszke is voltam arra, hogy ilyen sok szakterületen értem el kiváló eredményt. Azaz addig voltam büszke, amíg ő nagyon halkan ezt nem mondta nekem: „Miért törekedtél te minderre a dicsőségre?” Ez volt minden, amit mondott.

Korábban még sohasem derengett föl előttem az, hogy milyen intenzíven törekedtem elérni a magam számára nagy dolgokat. Azután azonban eszembe jutottak az Úr Jeremiás által mondott szavai: „És te kívánsz-e magadnak nagy dolgokat? Ne kívánj!” (Jer 54,5) Ebben a pillanatban visszaemlékeztem arra, amit Rudyard Kipling, a „Dzsungel könyvé”-nek szerzője, irodalmi Nobel-díjas, egyszer a McGill Egyetem egyik végzős osztályának mondott: „Amikor végigjártatok az életet, ne igyekezzetek dicsőségre vagy pénzszerzésre vagy hatalomra, mert egy nap összetalálkoztok egy olyan férfival, akinek a számára mindezek semmi értéket nem jelent-

nek, és akkor hirtelen fel fogjátok ismerni, hogy milyen szegények is vagytok”.

Ebben a pillanatban észrevettem, hogy találkoztam ezzel a férfival, és rájöttem, milyen koldusszegény vagyok.

A fürdőszoba

Amikor az előszobán végigmentünk, egy pillantást vettem a fürdőszobába, és megláttam valamennyi ott lévő toalettcikket, az üvegcséket és dobozkákat és pohárkákat. Minden kis készüléket és egyéb dolgokat. Elektromos fogkefém a gyógyszerkérem mellé volt felfüggesztve. Ezt a készüléket mindig természetesnek tartottam. Most azonban csodálkoztam magamon. Egy normális, kézzel működtetett fogkefe ugyanolyan jól megfelel-ne a célnak. Az árbeli különbségen pedig valaki talán valahol a messzi Malajziában meghallhatná az evangéliumot. Ez korábban sohasem jutott eszembe. Saját méltatlanságom érzésétől úgy éreztem, mintha agyonütöttek volna. Azt kívántam, hogy János apostolhoz hasonlóan mint egy holt eshetnék az ő lábaihoz. Ez az egész élmény egyszerűen lecsújtó volt a számomra. (folytatjuk)

William MacDonald

A várakozás zsoltára

*Most nézz be ablakomon,
és tekints virágaimra, tenyeremre, ölemre,
és adj időt, Uram,
mert hitetlenül nézem az órák kattogását,
múlását a futó időnek.*

*Kérdő tenyeremből az erek,
karom vonalán az izmok, inak,
agyamból a leszálló pályák idegfonata
faggatja a múlt időt,
a tétovázó jelent.*

*Add a várakozás idejét,
a percek tisztaságát, fehér gyolcsát,
érverését szapora vágyának, kitartásnak,
és örömet a kevésléptű reménynek
add meg nekem holnap!*

D. Nagy Imre

A balatonfüredi Salvatore Quasimodo Nemzetközi Költőversenyen 1994-ben ezt a verset a legjobb 12 közé választották, elnyerte a nemzetközi zsűri Dicsérfő Oklevelét, és lefordították olasz nyelvre.